

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Omas Bananen / Mormors bananer

Skreven av: Ursula Natula

Illustrerad av: Catherine Groenewald

Översatt av: Anna Westfahl (de), Lena Normén-

Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Omas Bananen

Mormors bananer

✎ Ursula Natula

🔊 Catherine Groenewald

📄 Anna Westfahl

🌐 tyska / svenska

📖 nivå 4

Omas Garten war wunderbar, voll mit Sorghum, Hirse und Maniok. Aber das beste von allem waren die Bananen. Obwohl Oma viele Enkelkinder hatte, wusste ich insgeheim, dass ich ihr Liebling war. Sie lud mich oft in ihr Haus ein. Sie erzählte mir kleine Geheimnisse. Aber ein Geheimnis verriet sie mir nicht: wo sie die Bananen reifen ließ.

...

Mormors trädgård var underbar, full av durra, hirs och kassava. Men det bästa av allt var bananerna. Även om mormor hade många barnbarn visste jag i hemlighet att jag var hennes favorit. Hon bjöd ofta in mig till sitt hus. Hon berättade också små hemligheter. Men det var en hemlighet som hon inte delade med mig: var hon lät sina bananer mogna.

Später am Abend riefen mich meine Mutter, mein Vater und meine Oma. Ich wusste warum. Als ich mich an dem Abend schlafen legte, wusste ich, dass ich nie wieder etwas stehlen konnte, nicht von Oma, nicht von meinen Eltern und mit Sicherheit nicht von irgendjemand anderem.

...

Senare den kvällen ropade min mamma, pappa och mormor på mig. Jag visste varför. Den kvällen när jag gick och lade mig, visste jag att jag aldrig skulle stjäla igen. Inte från min mormor, inte från mina föräldrar och inte från någon annan heller.

Eines Tages sah ich einen großen Strohkorb in der Sonne vor Omas Haus stehen. Als ich fragte, wofür er war, bekam ich nur die Antwort: „Das ist mein Zauberkorb.“ Neben dem Korb lagen mehrere Bananenblätter, die Oma von Zeit zu Zeit wendete. Ich war neugierig. „Wofür sind die Blätter, Oma?“, wollte ich wissen. Die einzige Antwort darauf war: „Das sind meine Zauberblätter.“

...

En dag såg jag en stor korg gjord av strå som stod i solen utanför mormors hus. När jag frågade vad den var till för var det enda svaret jag fick: „Det är min magiska korg.“ Näst intill korgen fanns det flera bananblad som mormor vände på då och då. Jag var nyfiken. „Vad är bladen till för, mormor?“ frågade jag. Det enda svaret jag fick var: „Det där är mina magiska blad.“

Am nächsten Tag war Markt. Oma wachte früh auf. Sie verkaufte immer reife Bananen und Maniok auf dem Markt. Ich hatte keine Eile, sie an dem Tag zu besuchen. Aber ich konnte ihr nicht lange aus dem Weg gehen.

...

Folgende dag var det dags för marknad. Mormor vaknade tidigt. Hon tog alltid de mogna bananerna och kassavan för att sälja dem på marknaden. Jag skyndade mig inte för att besöka henne den dagen. Men jag kunde inte undvika henne länge.

Es war so interessant, Oma, die Bananen, die Bananenblätter und den großen Strohkorb zu beobachten. Aber Oma schickte mich auf einen Botengang zu meiner Mutter. „Oma, bitte bitte lass mich bei deiner Vorbereitung zusehen ...“ „Sei nicht so ein Dickkopf, Kind. Mach, was ich dir sage“, beharrte Oma. Ich machte mich schnell auf den Weg.

...

Det var så intressant att betrakta mormor, bananerna och den stora stråkorgen. Men mormor skickade iväg mig till min mamma på ett ärende. "Mormor, snälla låt mig titta på medan du förbereder..." "Var inte envis barn, gör som jag säger!" insisterade hon.

Als Oma am darauffolgenden Tag im Garten Gemüse erntete, stahl ich mich davon und sah nach den Bananen. Fast alle waren reif. Ich konnte mich nicht beherrschen, ein Bündel mit vier Bananen zu nehmen. Als ich zur Tür schlich, hörte ich Oma draußen husten. Ich konnte die Bananen eben noch unter meinem Kleid verstecken und an ihr vorbei laufen.

...

Följande dag, när mormor var trädgården och plockade grönsaker, smög jag mig in för att kika på bananerna. Nästan alla var mogna. Jag kunde inte låta bli att ta fyra stycken. När jag smög ut på tå hörde jag mormor hosta utanför huset. Jag lyckades precis gömma bananerna under min klänning och gick sedan förbi henne.

Als Oma am nächsten Tag meine Mutter besuchte, lief ich zu ihrem Haus, um noch einmal nach den Bananen zu sehen. Es gab ein sehr reifes Bündel. Ich nahm eine Banane und versteckte sie in meinem Kleid. Nachdem ich den Korb wieder zugedeckt hatte, ging ich hinter das Haus und aß sie schnell. Es war die süßeste Banane, die ich je gegessen hatte.

...

Nästa dag när mormor kom för att besöka min mamma, rusade jag över till hennes hus för att titta på bananerna igen: Det fanns en hel hög med mycket mogna bananer. Jag tog en och gömde den under min klänning. Efter att ta täckt korgen igen gick jag bakom huset och åt den snabbt. Det var den sötaste banan jag någonsin hade smakat.

Als ich zurückkam saß Oma draußen, aber ohne Korb und Bananen. „Oma, wo ist der Korb, wo sind all die Bananen, und wo ...“ Aber die einzige Antwort darauf war: „Die sind an meinem Zaubertplatz.“ Was für eine Enttäuschung!

...

När jag kom tillbaka satt mormor på utsidan men ingenstans fanns korgen eller bananerna. „Mormor, var är korgen med alla bananerna...“ Men det enda svaret jag fick var: „De är på min magiska plats.“ Jag blev så besviknen!

Zwei Tage später schickte Oma mich los, um ihren Gehstock aus dem Schlafzimmer zu holen. Sobald ich die Tür öffnete, strömte mir der intensive Geruch reifender Bananen entgegen. Im Zimmer stand Omas großer Zauberstrohkorb. Er war gut unter einer alten Decke versteckt. Ich hob sie ein bisschen hoch und schnupperte den herrlichen Geruch.

...

Två dagar senare skickade mormor mig till sitt sovrums för att hämta hennes käpp. Så fort jag öppnade dörren slog en stark doft av mognande bananer mot mig. I det inre rummet stod mormors stora magiska strålkorg. Den var väl gömd under en gammal filt. Jag lyfte på den och luktade på den underbara doften.

Ich bekam einen Schreck als Oma rief. „Was machst du denn? Beeil dich und bring mir meinen Stock.“ Ich lief schnell mit ihrem Gehstock nach draußen. „Worüber lachst du?“, fragte Oma. Da merkte ich, dass ich immer noch über die Entdeckung ihres Zauberplatzes lächelte.

...

Mormors röst fick mig att rycka till när hon ropade: "Vad gör du? Skynda dig på och hämta käppen." Jag skyndade mig ut med hennes käpp. "Vad ler du åt?" frågade mormor. Hennes fråga fick mig att inse att jag fortfarande log för att jag hade hittat hennes magiska ställe.